

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pia Desideria

Hugo, Hermann

Mediolani, 1634

Sanctissimo D. Nostro Urbano Octavo Pontifici Maximo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43734

5
SANCTISSIMO

D. NOSTRO

VRBANO

OCTAVO

PONTIFICI

MAXIMO.

VI secundum Deum PIA DESIDERIA, nisi desiderio orbis Christiani, Tibi, inquam BEATISSIME PATER, dedicarem? Certè videntur Diuina huc quadam designatione destinata, quæ iam dudum Tibi olim Cardinali, maximo literarum Patrono, à me fuerant tacita cogitatione consecrata.

Iam quidem Sacra Tua Pontificis Majestas tantum deterebat, quantum nuper MA-

A 3

PHÆI

PHÆI CARDINALIS BARBERINI notissima humanitas inuitabat: ambitiosus tamen hic libellus meus, omnibus DESIDERIIS suis, amplius etiam Pontificis quàm, Cardinalis patrociniò vindicari expe-
tebat.

Venit ergo suo sibi argumento, cultuq; diffidens, Tuarum verò Virtutum inuitatu audax, ne dicam inuerecundus. Vt optaret, Tuus in literas meliores amor impulit, vt auderet, VRBANI nomen suafit; vt timeret, sua infantia, Tuaq; summa eruditio fecit. Urbanitatem, cum BARBERINVS esses, expertum se prolixissimè indicabat Carolus Scribani noster, oblato nuper Prodigio suo. Amorem in literatos omnes & publica fama loquebatur, & confirmabat testimonium Tarquinij Gallutij, qui inscripta Tibi suarum Orationum præfatione narrat: *Ita Te solitum eos excipere, qui Musis hisce mansuetioribus delectantur, vt exterorum prope nemo Romam ingrediatur, qui Te non conueniat, conuentumq; sic admiretur, vt palàm pronunciare non dubitet, vnum Te esse, cui, si facultas daretur, voluntas etiam esset, fugientes literas à situ atque ab interitu vindicandi.*

Eru-

Eruditionem denique etiamnum testantur
 politissimorum poematum Tuorum immorta-
 lia monumenta .

Etenim **VRBANE PONTIFEX MA-
 XIME**, (quod sine adulationis nota deprædi-
 cant omnes).

Seu per audaces noua dithyrambos

Verba deuoluis, numerisque ferris

Lege solutis;

Seu Deum, Regesq; -----

Concinis maiore plectro;

Multa te cælo leuat aura Cycnum .

Et quid ego, ad aras Tuas, semipaganus affe-
 ram, quæ

----- *Apis Matina*

More modoq;

----- *operosa paruis*

Carmina finxi?

Hic metus, ne Marsyæ calamitate multarer,
 ad rudiores aures trepidantem relegabat, cum
 denucè blandissimi nominis Tui venit in men-
 tem, plusque ab **VRBANO** sperare iussit,
 quàm Marsyæ licuit ab inurbano Apolline.

Cogitabam præterea excusari me queque
 temeritatis posse; si venissem, non quasi inter-

A 4 pella-

3
pellaturus sacratissimas *Tuae Beatitudinis* curas, reuocatione studiorum iam pridem depositorum, sed valedicturus tantum. Sic enim intelligebam, ad factum Conclauē (cū in eo degeres Pontifex designandus) aduolasse apes (Musis olim sacras) cellasq; suas, haud procul fenestra Musae Tuae construisse; non alio, ut ego quidem auguror portento, quā quasi valedicerent Phoebus suo; praedicerentq; Maiorum tuorum ceras, insigniaque abs se expressa, deinceps Pontificiae Tiarae velut sacro alueari supponenda.

O vaticinium caelesti omine designatum, euentu certissimo approbatum! Quamquam non apibus modò natura sua diuinantibus, verum etiam cuius vel crassissimo auguri, longè facillimum fuerit praesentire, Pontificem Te Maximum futurum, prius quā factus esse renunciareris. Certè enim maxima virtutum Tuarum decora, eruditionis, rerumq; abs Te gestarum fama, ita orbem peruaserat vniuersum, ut prius Pontifex Maximus, omnium esses acclamatione factus, quam Purpuratorum Patriam sententijs dictus. Nimirum iam Pontifex eras, sed Oraculo tantum sanctissimi illius

Se-

Senatus designandus. Et ne meritis testimoniū
deesset, calculis quinquagenis; quaternis præte-
rea reliquis (qui soli desiderabantur) eligen-
dus, nisi humana potius quam Diuina conspira-
tione id factum credi potuisset.

Permitte igitur, BEATISSIME PA-
TER, vt qualem Te per omnem retro vi-
tam præstitisti, qualemq; admirati sunt pluri-
mi, Omnes aliquando orbe toto noscant, ve-
nerenturque. Non equidem par Maieitati Tuæ
pictor sum, sed (quod Modestiae Tuæ scio gra-
tius fore) angustâ tabella Magnitudinē Tuam
(vt ille olim solo pollicē Cyclopem) aliquate-
nus adumbrabo.

*Ignosce nostri læsus obsequio styli,
Amoris hoc crimen tui est.*

Sacra Hebraicæ linguæ adyta studiosus in-
dagator penetrasti. Attici sermonis peritissi-
mus, mella loqueris.

----- *Dulcius illo*

Melle, quod in ceris Attica ponit apis.

Inter Latinos, ita chorum ducis, vt sanctissi-
mos Pontifices Damasum, Nazianzenū, Origen-
tium, Ennodium, Ambrosium, Paulinum, Pro-
sperum, Sidonium imitatus, sermonem elegan-
tissimis

tissimis, ne dicam prope diuinis, numeris alligaris.

Venio ad honorum gradus, per quos Tua Te Virtus duxit. Anno ætatis decimo nono Te Sixtus Quintus ad prælaturam euexit; nempe iam tum orbis principatui maturum, si id ætatis Tibi Pontificatum adolescentia, vt Augusto Imperium, permisisset.

*Iam tunc canities animi, iam dulce loquendi
Pondus & ingenium venerat ante diem,
Ingenium cœleste suis velocius annis.*

Protonotarius deinde Apostolicus, Abbreuiator Parcimajoris, Referendarius vtriusque signaturæ, Clericus camera factus es.

Anno vigesimo primo, Clemens VIII. maritimum Tibi Umbriæ oppidum, Fanum Fortunæ, pro se gubernandum dedit; auguratus nimirum quòd fortunam ipsam deinceps arbitrato tuo rectorus esses.

Et quæ, quantaque deinde à Te munera, domi, forisque (fortuna semper veluti morigerante) administrata sunt?

Redeunte in Pontificios census, Farrariensi dominatu, instrumento extincti feudi scribundo præfuiti.

Be-

Beneuentanis finibus regundis, vnà cum *Alexandro Ludoifio* Cardinali, (qui Pontifex postea Gregorij XV. nomen accepit) arbiter datus es.

Iudex æstimandæ litis de Perusino lacu, fundisque Vmbriæ constitutus, Perusiam triginta sex scutorum milibus æris alieni liberaisti.

A Clemente VIII. Ferrariam ductus, celebrati abs se matrimonij inter Serenissimum Archiducem Albertum, duodecim Austriacorum Imperatorum sanguinem, & Elisabetham, Claram, Eugeniam Philippi II. Maximi illius Hispaniarum Regis filiam nuptiales tabulas conscripsisti.

Fortunatissimorum Sponsalium condiciones, inter Catholicum Hispaniarum Regem Philippum III. & Margaretam Austriacam eiusdem Pontificis authoritate abs te scriptæ, latæque, tam auspicias fecere nuptias, vt merito Tibi Hispania debeat potentissimum suum Regem Philippum IV. Gallia Reginam Annam Austriacam, Romæ Cardinalem Ferdinadum; cætera Regna spes maximas suorum coniugiorum.

Denique ab eodem Clemente VIII. in Galliam

liam legatus, eius verbis Henrico Magno gratulatum iuisti, nata sibi prole Ludouico XIII. Rege Iustissimo, quem brachijs sublatum, Pontificis Maximi nomine, à sacro Baptismatis fonte suscepisti. O præclaram Pontificatus Tui arrham! Ecquis enim non intelligeret Te Cælo aliquando ferendo successurum, qui Regium illud Christianissimi Regni sidus Athlantis instar manibus sustineres? Ita nempe natura comparatus eras, vt ad maxima quæque gerenda, perficiendaque natus videreris.

Igitur in Vmbria Commissarium Apostolicum, in Gallia Nuncium, Bononiæ Legatum Pontificium gessisti. Quid amplius?

Ductus per omnes dignitatum formulas.

Meritusque plura quàm gerens.

Primum Archiepiscopus Nazarenus, Cardinalis deinde, tum Episcopus Spoletinus, Præfectus signaturæ Iusticiæ, Scotorum Protector, Congregationis de propaganda fide à Gregorio XV. (vt olim à Clemente VIII. Congregationis de Principum debitis exigendis) Deniq; PONTIFEX MAXIMVS factus es.

Liceat igitur nunc, BEATISSIME PATER, illud quoque aliquousque in Te confer-

re,

re, quod in CHRISTVM Pontificem im-
mortalem Apostolus dixit: Heb. 7.

*Talis enim decebat ut
nobis esset Pontifex.*

Etenim hæc ætas nostra Tali Pontifice indi-
gebat; & Tu Talis, ætate nostra, solus Pontifex
esse merebaris.

Adeoque; ne vlli fas esset dubitare (quod
olim Sanctiss. Pontifici Fabiano euentisse, acce-
dimus) cum in Conclavi esses, candidissimæ co-
umbæ ad fenestram tuam aduolantis indicio
Diuinitus haud dubiè) es designatus. Id quod
ego, nemini ambiguum esse posse, tum certò
mihi persuasi, cum intellexi, Te iam recens Pō-
tificem omnium admirumuratione dictam, nō-
lum solenni ritu è throno salutatum, genibus
numi nixis, manibus, oculisque sublatis, Deum
his verbis publicè compellasse.

*Domine, si hæc electio, non est aut è gloria tua,
aut è bono Ecclesia, aut salute mea prius hinc
efferar è Conclavi mortuus, quàm viuus.*

O vocem Urbano Pontifice dignam! vocem
ris, templisque omnibus consecrandam! vo-
em, quæ quàm dignus Pontificatu esses, quo
nfectu ad eum prouectus, facile indicaret.

Sic

Sic viue diu Ecclesiæ Tuæ VRBANE OPTI
 ME MAXIME, cui Princeps iubente cœl
 præfectus es; & cùm hoc meum qualecumqu
 munusculum aspicias, neque Pontificem T
 esse, neque eum cuius tanta sit Maiestas, se
 VRBANVM recordare. Cætera Tua, vt pot
 maxima omnia, plus nimio me deterrent; VR
 BANI solius pedes audeo submississimo oscul
 venerari.

Sanctitatis Tuæ

Seruus minimus
 HERMANNVS HVG
 Societ. IESV.

Ex libris Thomæ de Romolinis